

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. M.** a **2/ I. M.**, obaja bytom E. X., W., R., proti žalovaným **1/ T. C.** a **2/ D. C.**, obaja bytom Š., K. X., **o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 328.080 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 4 C 72/05, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. júna 2007 sp. zn. 10 Co 409/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. júna 2007 sp. zn. 10 Co 409/2006 **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo 14. septembra 2006 č.k. 4 C 72/05-176 uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 328.080 Sk spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a náhradu trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trnave uznesením z 19. júna 2007 sp. zn. 10 Co 409/2006 na odvolanie žalovaných uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd nezistil skutkový stav veci v potrebnom rozsahu, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec i nesprávne právne posúdil. Predovšetkým sa dostatočným spôsobom nevyporiadal s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcov a tiež aj s pasívnou vecnou legitimáciou označených žalovaných. Keďže rozsah dokazovania, ktorý je potrebné vykonať za účelom správneho posúdenia veci,

by presiahol rámec odvolacieho konania a vzhľadom na to, že okresný súd sa dôsledne nezaoberal pri rozhodovaní veci uvedenými otázkami, musel rozhodnúť tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali včas dovolanie žalobcovia. Navrhli rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedli, že krajský súd nepostupoval v súlade so zákonom, vec nesprávne posúdil a vydal vecne nesprávne rozhodnutie. Boli toho názoru, že v prejednávanej veci okresný súd dostatočným spôsobom zistil ich aktívnu legitimáciu v konaní. Rovnako počas pojednávania na okresnom súde bola riadne definovaná a zistená pasívna legitimácia žalovaných, ktorú sa títo počas celého konania snažili spochybníť. Konanie žalovaných smerovalo od začiatku iba k tomu, aby sa celá vec umelo predlžovala.

Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu žiadali dovolanie žalobcov ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali účastníci konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolatelia v prejednávanej veci napadli dovoláním uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté uznesenie, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho

vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci dovolatelia napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd týmto zrušujúcim uznesením nezmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa (neupravil v porovnaní s ním inak práva a povinnosti účastníkov konania). Takéto (zrušujúce) uznesenie odvolacieho súdu nie je zmeňujúcim uznesením v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p.; dovolanie proti nemu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nie je prípustné. Keďže nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

So zreteľom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (tiež uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobcovia v dovolaní výslovne nenamietali a ani odvolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Keďže prípustnosť dovolania žalobcov nevyplýva z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., ale ani z § 237 O.s.p., dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci ide o dovolanie smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno

napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, proti žalobcom, ktorí úspech nemali. Na ich vyjadrenie z 5. novembra 2007 z hľadiska rozhodovania o trovách dovolacieho konania neprihliadol, lebo advokát nepožiadala o ich priznanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: